

[Sigsgaard.]

skære motorgade- og motorvejsinvesteringerne ned, og det kunne være en menneskevenlig politik, hvis man samtidig satte ind på en kraftig udbygning af den kollektive trafik: flere og bedre tog, bushavne og masser af busser, hurtig oprettelse af bybaner, lukning af de store centre for privat bilkørsel. Men det sker ikke. Han og regeringen siger bare noget om, at man bør sætte mere ind på kollektiv trafik. Det er det, vi andre har råbt op om i 10 år nu uden at have kunnet få noget igennem. Man skærer motorvejsbyggeriet ned, men den kollektive trafik udbygges alt, alt for langsomt, og så bliver det en umenneskelig politik også på det område, for det betyder kun endnu mindre trafikikkerhed, endnu flere trafikofre.

De uddannelsessøgende har hævdet, at uddannelsesstandarden systematisk forringes. Det er der noget om, det havde vi en debat om forleden dag. Venstres ordfører slog her i dag som så ofte før på, at det, der skete på uddannelsesområdet, var, at man havde nogle små, højtråbende grupper, der gjorde sig stærkt gældende, men dem skulle man ikke lytte alt for meget til; måske var problemerne meget større hos de mange inden for andre dele af uddannelsessektoren. Det er den almindelige måde at fremstille det på, men det er ikke spor rigtigt. Der skæres ned, der gribes ind over for alle uddannelsessektorer. Undervisningsministeriets udgifter beregnes kun at stige 8 pct. fra 1969-70 til 1970-72. Det svarer ikke engang til prisudviklingen og slet ikke til den større søgning, det større behov. Der er i realiteten tale om tilbagegang, også når der tages hensyn til, at visse opgaver er væltet over på kommunerne.

Anderledes med militæruddgifterne. Medens trafikministerens budget er 12 pct. lavere end regnskabstallet og undervisningsministeriets kun 8 pct. højere, så er forsvarsministeriets budget 16 pct. højere end regnskabstallet, og militærets anlægsudgifter skal stige med over 60 pct. fra 305 mill.

kr. til 492 mill. kr., og det samtidig med at andre anlægsudgifter holdes nede.

Justitsministeriet tegner sig for en stigning på over 20 pct., langt over det normale, når man ser ned igennem de forskellige afsnit i finansloven, og to tredjedele af denne stigning falder på rets- og politivæsenet. I den forbindelse har jeg lyst til at gøre endnu en bemærkning til venstres ordfører, der sagde, at han var imod vold. Til trods for denne holdning tegner den statslige potentielle volds magt, militær og politi, sig for nogle af de allerstørste stigninger i forhold til regnskabet.

Interessant er det også, at handelsministeriet har den allerstørste stigning i forhold til regnskabet, over 60 pct. Den er endnu højere end forsvarsministeriets og justitsministeriets. 60 pct. er da ganske pænt sådan på et par år. Det er i første række tilskuddene til erhvervsvirksomheder, der sættes kraftigt op, og det sker samtidig med, at folkepensionen forringes, for at tage det eksempel. Samtidig med at det bliver dyrere at have børn i børnehaver, sætter man disse tilskud til erhvervsvirksomheder op. Det viser også, at når det kniber for virksomhederne selv at holde profitterne oppe, går de til staten, der så yder dem tilskud, og så må staten til gengæld, fordi den ikke kan komme ret langt op over de 50 pct., som den samlede beskatning vel nu ligger på, skære ned på nogle andre områder, og så går det altså f. eks. ud over undervisningssektoren, ud over pensionen. Egentlig er det ikke helt korrekt at sige, at det er staten, der yder tilskud til erhvervslivet. Det, der sker, er, at regeringen og folkettinget beslutter, at skatteyderne, lønmodtagerne skal yde tilskud til erhvervslivet; det er det, der først og fremmest har fået handelsministerens budget til at stige mere end alle andre budgetter, nemlig med 60 pct. i forhold til regnskabstallet.

Ja, jeg tror, det er fremgået af mine bemærkninger, at VS ikke kan støtte den politik, som finanslovsforslaget er udtryk for. Den kan ikke ændres gennem debatter her i